

Forhold hertil. Men heroverfor vil jeg paastaa, at man ved en saadan Opfattelse gaar bort fra at vurdere Virkningen ud fra den Betragtning, at det er forstandige Købere, som overtager Grundværdien ved Ejerskifte. Og ved hele denne Vurdering og den Skattepolitik, vi nu gaar ind til, er netop Udtrykket: den forstandige Købers Vurdering, fastholdt som værende det, der bør være grundlæggende, naar man bedømmer Skattens Virkning og Rækkevidde.

Der er en anden Ting, jeg vil gøre opmærksom paa i denne Sammenhæng, og det er, at selve Ejendomsprisen er, selv om det er en uforstandig Køber, noget bestemt af de Grundbyrder, der forud for alt andet ligger paa vedkommende Grundværdi, han erhverver, fordi alle de Kreditinstitutioner, der skal yde deres Medvirken til, at Køb kan komme i Stand, beregner hele Grundbyrden med dens kapitaliserede Værdi og nedskriver Laaneværdien derefter. Og det er en bekendt Ting, at skal man omsætte en Vare, skal der tre Ting til, for at dette kan ske: en Sælger, en Køber og en, der vil laane Penge til, at Handelen kan komme i Stand. Derfor tror jeg, man med Rette kan sige, at de, der i sin Tid erhvervede Grund i Danmark med paahvilende Grundbyrder, har faaet fuldt Vederlag for den Ydelse, de senere forpligtede sig til at udrede til det offentlige. Jeg har hørt mange Besvælinger over, at Hartkornsskatterne er store, trykkende og uretfærdige Byrder, Tiendebyrderne ligeledes, men jeg har aldrig kunnet forstaa dette og kan ikke anerkende denne Betragtning Rigtighed. Dette er Grunden til, at jeg mener, at den Skattepolitik, der er ført her i Danmark og som stiledede hen imod at gøre Jorden fri for disse Grundbyrder, havde et fejlt Princip. Man forbrød sig mod det danske Statssamfund ved en Prisdækkelse af dets Fællesret til Jorden til Fordel for den enkelte, og Resultatet blev, at det var den tilfældige, øjeblikkelige Besidder af Grundværdien, der fik den Værdiforøgelse, som Skatteforskydningen medførte for Grundejendomme.

Naar man gør den Betragtning gældende, kommer man til at se paa hele denne Skattepolitik paa en lidt anden Maade. Det væsentligste i hele dette Spørgsmaal er, hvilket Maal styrer man hen imod? Det var den rene skattepolitiske Side af denne Sag, men jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa en anden Side, nemlig Virkningen af denne Skattepolitik.

Har man da ved denne Skattepolitik naaet at skabe fri Jord i fri Mands Eje? Jeg tror det modsatte. Jeg tror, at Resultatet er blevet, at Indehaverne af Brugsretten til Grundværdierne ikke nu sidder som mere økonomisk frie Mand end de Besiddere, der sad med Grundbyrderne paa Ejendommene; thi det er en Misforstaaelse, naar man tror, at man undgaar, at der kommer en Førstehaandsret i Danmarks Jord, fordi Grundbyrden bliver afløst. Der sker nemlig kun dette, at den upersonlige Kapitalmagt indskydes i Førsteretten til vedkommende Grundværdi, en Magt, som maaske er mere ubarmhertig og mere haardhændet overfor Besidderen, end Grundbyrden var, og Resultatet er blevet, at der i Øjeblikket købes danske Grundværdier baade i By og paa Land under saadanne Vilkaar, at man overfor Kapitalmagten forpligter sig saaledes, at det maaske er det utryggeste Ejendomsforhold, der nogen Sinde har eksisteret i Danmark. Jeg er ganske overbevist om, at de sidste 2 Aars Købere af Grundværdier i Danmark har købt under saadanne Vilkaar, at de langt fra besidder Brugene under det Forhold, som man tænker sig: fri Jord i fri Mands Eje. Det var en Uret mod de kommende Slægter, og det var en Uret mod det danske Samfund at gaa bort fra de Grundbyrder, der var Samfundets fælles Ret til Værdierne, og til den enkelte give en personlig Fordel, der maatte bæres af den Slægt, der rykker frem og afløser dem.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger om den anden Side af Sagen, den, der stiler mod at inddrage de samfunds-skabte Grundværdier til offentligt Eje gennem en Grundskyld, det, som Husmandsorganisationerne i Danmark er de første, der har rejst Krav om, og jeg tror, at de fastholder det Krav den Dag i Dag. Forholdet er dette, at hvis man gradvis og paa fornuftig Maade under Hensyntagen til bestaaende Forhold begynder at styre den Kurs med Hensyn til Ejendomsbeskatningen herhjemme i Danmark, er jeg ganske vis paa, at man socialt set vil naa langt, langt bedre Resultater. Jeg vil indrømme, at jo længere man er gaaet frem ad den forkerte Vej, jo vanskeligere kommer man tilbage paa den rette, og jo mere tilfældig og virkelig Uret kan der gøres, naar der kræves en Ændring i Skattepaaligning som den, der her foreslaas. Det havde været værdifuldt, om de Grundskatter, der var forældede og umoderne, og som ikke længere svarede til